

Recuperem els nostres músics

Autor: Bernat Dedéu / Filòsof i músic

Data de publicació: 01-05-2010

Viatgem al Montgrí per tornar al Festival de Torroella, on l'Ensemble Zefiro presenta un concert dedicat a Händel i als germans Joan i Josep Pla. El director i solista Alfredo Bernardini hi desenterra de l'oblit musical el Doble concert per a dos oboès en re major i l'estratosfèric Concert en do major. La conjunció dels compositors no era casual; els Pla, genials oboistes, van visitar Londres quan Händel encara hi triomfava, per engreixar fama a la capital musical del món. Mentre el Caro Sassone seguia fidel al seu estil llampant, els Pla van intuir perfectament el gust cantabile i galant que portaria ben aviat al classicisme. Històries a banda, la seva música és preciosa; Bernardini, un dels millors oboistes del món, va suar de valent per cruspir-se l'endimoniat Allegro del Concert en do. Pura trempera! Ho comprovaran ben aviat, si no hi eren, perquè l'italià es disposa a gravar aquesta i altres peces en un disc impulsat pel Centre Robert Gerhard, salvífica institució que recupera incansablement el patrimoni musical del país. L'entitat, conduïda pel meu bon amic Oriol Pérez, continua sumant troballes impagables. Fa ben poc, ressuscitava l'esplèndida òpera Artaserse -del barceloní Domènec Terradellas- en un disc immaculat que va comportar un premi Orphée d'Or per al director Juan Bautista Otero (amb la repercussió mediàtica imaginable en un país musicalment subnormal com el nostre...). Cal insistir-hi: el cas dels germans Pla o de Terradellas no és l'únic brot verd de músics catalans que van tenir renom mundial i que hem oblidat al calaix. Exemples no en falten: ¿qui recorda enguany que el teatre Bolxoi de Moscou es va inaugurar amb el ballet Cendrillon, del compositor Ferran Sors, que la tècnica de la guitarra moderna es deu al castellanenc Francesc Tàrraga, o que un dels millors operistes de la tradició occidental té per nom Martín i Soler i era valencià? Per què et sents tan idiota reivindicant aquesta excel·lència tan incontestable? Per què no hi havia cap autoritat cultural del país escoltant els Pla a Torroella? Per què ens preocupen quatre duros prestats d'Espanya i no ens amoïna pertànyer encara al Tercer Món musical? bernatdedeu@gmail.com